

pagina 69 (halverwege)

We zijn aangekomen bij het laatste gedeelte van de *Táin bo Cuailnge* in onze *Bruine Koe*. Voor de rest van het epos moeten we andere, latere middeleeuwse manuscripten raadplegen. Gelukkig komen we nog veel boeiends tegen. Cúchulainn heeft na al zijn man-tegen-man-gevechten een inzinking. Hij wordt opgelapt door zijn goddelijke, troostende rosc-neuriënde vader Lugh. ('Sta op, moedige zoon van Ulster/ Er is hulp gekomen van de elfen/ Om je op deze plek te redden', en dergelijke.) Als hij hoort dat jonge vrienden zijn gesneuveld in de strijd, ontsteekt hij in zijn fameuze ríastrad (heldenrazernij). Met een grijns zo groot dat zijn ingewanden in zijn mond flapperen en haren waarop je appels kunt vastprikken, trekt hij met zijn wagenmenner Laeg op tegen de troepen van Connacht. Aan het einde van de dag resteren slechts de metersdiepe voren van zijn strijdswagen en een heleboel doden. Op de valreep hebben we nog een onderonsje tussen Cú en zijn vriend en mentor Fergus Mac Roich. Waarom de *Bruine Koe* hier stopt weten we niet precies. Het manuscript werd in de twaalfde eeuw als losgeld gebruikt en verdween een eeuw uit het zicht. Mogelijk zijn er toen bladzijden uit gevallen of verwijderd. Maar het zou ook kunnen zijn dat het manuscript waaruit de drie monniken de *Táin* kopieerden hier ophield, of dat ze de rest van de tekst uit een andere, betere bron hoopten te kunnen overschrijven. Teksten als deze zijn vaak een mozaïek van versies. Zo komen we in de *Táin* de episode met ene Tamun de Nar tweemaal tegen. Alsof er ineens een kleine lus in de tijd zit.